

В. „Република“
излиза всѣка Сръда

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1 левъ
„ 6 „ 2 „
„ 12 „ 4 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 3 лева
„ 1 година 6 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при **мѣстнитѣ настоятели** и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Рѣкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ:

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ пѣтъ и по 10 ст. на вѣрки послѣдующъ.

За обявленията на I стр. — съ особно споразумѣние.

Съдеб. приставацѣтъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се исправа на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Порѣчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* **Всичко за народа и всичко чрезъ народа** *

Менка Т. Унцова

Господинъ Захариевъ

згодени

Сливенъ, 13 Мартъ 1899 г.

Сливенъ, 24 Мартъ 1899.

Сгрѣмолясаньето на бившето правителство е още прѣсно въ паметта ни; митингитѣ, станжли противъ економическото забатачване на държавата, още продължаватъ да вълнуватъ гражданитѣ съ сжщитѣ чувства; още гърми на улицитѣ ни енергичниятъ протестъ на цѣлия народъ противъ съсипателната финансова политика на паднѣлия кабинетъ; а ето, че сегашното правителство, съставено отъ хора, които довчера най-много шумъ дигахъ противъ заробаньето на България, които най-много направихъ за устройваньето на митингитѣ и раздвижваньето на духоветѣ, които най-много критикувахъ врѣдителността на двата договора, сега, споредъ столичнитѣ вѣстници, готвѣли за България единъ другъ економически хумотъ, много по-страшенъ отъ прѣдшния.

Официознитѣ вѣстници нищо не споменуватъ за условията, на които се сключва заема; но опозиционитѣ вѣстници настойчиво увѣряватъ, че въ тия условия влазя и прѣдаваньето експлоатацията на линията Чирпанъ—Нова-Загора (а споредъ нѣкои, и на линията Ямболъ — Бургазъ) въ рѣцѣтъ на компанията, която експлоатира Источнитѣ желѣзници. Разбира се, тоя слухъ не трѣбва да се приема освѣнъ съ резерва, додѣто не бжде потвърденъ отъ официознитѣ вѣстници. Но, като се вземе прѣдъ видъ, че тия послѣднитѣ не сж го опровергали досега, а даже и писахъ нѣйдѣ за полезността на подобна комбинация, то слухътъ взема една голѣма правдоподобност¹⁾. Ето защо, като публицисти, ний сме длѣжни да не го отминемъ съ мълчание и да прѣдупрѣдимъ читателитѣ да бждѣтъ на щрѣкъ, тъй като въ нашата бѣдна България всички работи сж възможни.

Въ всички цивилизовани държави се стремѣтъ да прѣхвърлѣтъ желѣзницитѣ отъ рѣцѣтъ на частнитѣ дружества въ рѣцѣтъ на държавата, защото дългогодишниятъ опитъ е доказалъ, че който има

¹⁾ „Балкански Куриеръ“ въ броя си отъ 18 мартъ съобщава, че се подписалъ вече договора за даване поднаемъ на Источнитѣ желѣзници парчето Нова-Загора — Чирпанъ. Това вече е официозно съобщение.

експлоатацията на тия кръвоносни жили въ държавния организъмъ, той държи въ рѣцѣтъ си единъ отъ най-важнитѣ лостове за економическото равниие на страната, и че както това развитие, тъй и народната отбрана изискватъ, да се намиратъ желѣзницитѣ не подъ влиянието на частнитѣ интереси, а подъ това на държавнитѣ интереси. Другадѣ желѣзницитѣ сж строени повечето отъ частни компании и досега държавитѣ не можѣтъ да се отървѣтъ отъ тѣхъ, по много причини. У насъ това нѣщо се избѣгнѣ още отначало. Държавата се нагърби сама да си прави желѣзници и сама да ги експлоатира. Нѣщо повече даже, държавата си тури за задача и да прѣкупи полека-лека чуждитѣ желѣзници, които се намиратъ на наша теротория. Досега всички правителства, доколкото знаемъ, сж се водели отъ тоя хубавъ принципъ, само че не всички и не всѣкога сж го прилагали износно за България. Само сегашното правителство намѣрило за добръ да отстѣпи отъ тоя принципъ, да прѣзре дългогодишния опитъ на другитѣ държави и да трѣгне противъ интереситѣ на държавата, като прѣдаде въ рѣцѣтъ на чужди компании сждбинитѣ на Южна България, тъкмо въ момента, когато тия сждбини се намиратъ въ твърдѣ критическо положение.

По нещастната паралелна линия се е писало много и твърдѣ много за да има нужда да хвърляме и ний камѣкъ на едно осждено отъ всички дѣло, като глупаво и безсмислено. Но колкото и да е било безсмислено това прахосничество, веднѣжъ направено, доискарано до единъ редъ дѣлото, веднѣжъ похарчени толкова милиони, ще бжде осждително да се заровѣтъ въ земята или да се дадѣтъ въ рѣцѣтъ на чужди компании за да ни перѣтъ по главата съ собственитѣ ни камѣни. Не трѣбва да забравяме сжщо, че парчето Чирпанъ—Нова-Загора е твърдѣ полезно, защото не спада паралелно на Источнитѣ желѣзници, а закача особена плодovitа областъ, която има съ какво да покрие разноснитѣ. Това парче, свързано прѣзъ Сливенъ съ Бургаската линия, щѣще да принесе грамадна полза и на населението, и на българскитѣ линии, и на бургашкия портъ. Това Источната компания знае много хубаво и тя е поискала да прѣдпази своитѣ интереси, като ни свърже рѣцѣтъ. Но едно българско правителство, което довчера боравѣше въ опозиция авторитетно по тѣзи въпроси, да иде да става съзнателно орѣдие за

прокарване на тия еврейски интереси и да влага въ чужди рѣцѣ бждѣнето на економическото ни развитие, това не може другояче да се характеризира освѣнъ съ прѣдателство на народнитѣ интереси. Напраздно ще ни залѣгватъ съ туй, че Стоиловото правителство докарало България до най-мжчни обстоятелства, че другояче не можело да се спаси България, че щѣли да наложѣтъ износни тарифи на компанията; всичко това не може да оправдае прѣдателскитѣ актъ на днешното правителство. Нека не се забравя, че ако българскитѣ народъ е докаранъ до дилема, да избира между прѣдаване наши линии на чуждо експлоатиране и между завземанье на чужди линии макаръ и при неизносни условия, той ще прѣдпочете да хвърли нѣколко милиона лева въ ненаситнитѣ стомаси на банкитѣ, че да се отърве веднѣжъ за винаги отъ тѣхното хазийниченье тука, отколкото да имъ позволи да си въвиратъ гагата по-надѣлоко въ народния организъмъ.

Въ малко врѣме, въ твърдѣ малко врѣме, настоящето правителство дойде, да покаже че цѣлата негова опозиционна борба е била само една нагла подигравка съ българския народъ, че никакви принципи не сж въдушевлявали тази борба, и че тя е била само борба за власт. Щомъ тази власт се мѣрна, всичко се забрави. Забравихъ се обѣщания, забравихъ се програми, забравихъ се мнѣния, и всичко се обѣрнѣ въ една благовѣйна и жалка удивителна прѣдъ двореца. Прѣди всичко, тамъ дѣто сж Начевичъ и Грековъ, хора спекуланти, хора дворцови, хора родени не България, а своятъ интересъ и интересътъ на князя да пазѣтъ, тамъ нищо добро не може да се очаква. Консерваторитѣ сж злото на България. Тѣ само за ограничаванье свободата на народа и разширяване свободата на своя джобъ сж се трудѣли. А слѣдъ туй, кажете, какво може „грамадната“ либерална партия противъ рѣжена, когато, жадна за власт, тя безъ срамъ напустнѣ позицитѣ си и надраго сърдце се даде подънаемъ на двореца и на дворцовитѣ хора? Може ли тя да покаже самостоятелност, когато е дошла на власт не по собствена сила, а по благоволенieto на князя? Каквото князѣтъ поиска, „огромната“ партия трѣбва да испълни, защото уви! съ какво сърдце се напуска току-що докопаната власт за да се чака прѣзъ нови гладни години ново благоволение?

А князът — има ли глупавъ българинъ да не го разбира?—Князът е синъ на княгиня Климентина, княгиня Климентина се познава съ Источнитъ желъзници, пъкъ Источнитъ желъзници никакъ не имъ се иска да напушатъ нашата благословена Патагония, така щото отъ всичко това се образува едно твърдѣ весело хоро върху гърба на българския народъ, съставено отъ „огромната“ и слѣта либерална, хоро, което никой не може прѣдвидѣ съ какво ще се свърши. И идете слѣдъ туй кажете, че дворець и народни интереси сж двѣ нѣща несъвмѣстими!...

Нѣколко думи за Македонския Конгресъ въ г. Женева.

Г-нъ Редакторе,

Моля дайте мѣсто на нѣколко ми писма по този толкова интересенъ за всѣкой свободенъ гражданинъ — изобщо, и за всѣкой борець за свободата — частно, въпросъ въ колонитѣ на почтаемия Ви вѣстникъ.

Писмо I.

Македонски конгресъ въ Женева!... Конгресъ въ свободна Швейцария за рѣшаванieto сждбата на македонския робъ!... Мисль добра и обѣщающа добри резултати....

Но веднага, неволно, всѣкой си задава въпросътъ: Кой го свиква? Кой сж инициаторитѣ му? Каква му е цѣльта? и т. н.

Ний ще се помжчимъ чрѣзъ колонитѣ на в. „Република“ да отговоримъ на тѣзи въпроси и сжщеврѣменно да запознаемъ нашето общество съ този многощуменъ и пръвъ по родътъ си конгресъ на Западъ по македонския въпросъ.

Прѣди да почнемъ да говоримъ за самия конгресъ ний ще запознаемъ въ кратки черти нашата публика съ историята на конгреса и дѣйцитѣ му.

На 21 Ноември 1898 г. се яви единъ новъ македонски вѣстникъ и пръвъ, по родътъ си на Западъ, „за да бжде по близо до цивилизация свѣтъ и го запознава съ ужаситѣ, които ставатъ въ Ма-

кедония. Този вѣстникъ носеше името „Македония“, излизаше въ г. Загребъ и на три езика (Нѣмски, Хърватски и Български), редактиранъ отъ бившия Руссенски адвокатъ и Стоиловъ търгов. агентъ въ Кавала, ако се не лъжемъ, — Георгий Ив. Капчевъ.

Още съ първия брой той прокламира девизътъ: „Македония за себе автономна; чрѣзъ себе си и съ помощта на нейнитѣ политически приятели.“¹⁾

Въ тази си статия той излага и реформитѣ, които трѣбва да се введжтъ въ Македония. Ний не ще критикуваме подробно тукъ тѣзи реформи, защото нѣмаме мѣсто, а ще заблѣжимъ само, че тѣ толкова ще помогнатъ на Македония, колкото би помогнала една сламка на давящия се человекъ.

Подъ „приятели на македонския робъ“ г-нъ Капчевъ разбира „Вѣнченоснитѣ държавни глави“, особено славянскитѣ. Това съ други думи казано: Русския царъ, а никой другъ не може и не е въ състояние да освободи Македония. Нека да приведемъ неговитѣ думи отъ цитираната вече брошура. Слѣдъ като се обрѣща къмъ гражданитѣ на свободнитѣ държави, той се привиква: „Вий, Вѣнченосни Държавни глави, кажете послѣдното слово за живота на Турската Империя, подкрѣпете робътъ, гражданинътъ въ Македония и създайте му политическа душа, както и на всички нуждаещи се отъ нея въ провинцитѣ на Турската Империя“ (стр. 26).

Ето, какъ се бори единъ человекъ за свободата, за человекскитѣ правдини на единъ цѣлъ народъ. Ето кои сж неговитѣ (на г-нъ К.) приятели, които ще освободятъ Македония тогава, когато тѣ самитѣ гледатъ да поробятъ своитѣ народи, когато тѣ самитѣ плачатъ съ кървави сълзи за единъ втори Метернихъ или Свещенъ Съюзъ....

¹⁾ Брой 1/1898 г., Загребъ. Уводната статия. Македония или гласъ на робътъ, отъ Г. Ив. Капчевъ, Загребъ, 1898 г.; ст. 14.

ПОДЛИСТНИКЪ

Политически бесѣди

Бесѣдва Страхилачу

Бесѣда II.

„Всички сме равни прѣдъ закона“.

При първата бесѣда, драгий ми събесѣдниче, ний достатъчно се запознахме, затова сега можемъ да си продължимъ разговора върху нашитѣ граждански права безъ да се стѣсняваме единъ отъ други. Ний съ тебе, драгий, много пжти сме слушали слѣдущитѣ истъркани, безъ смисль и значение у насъ, банални приказки: „нѣмашъ право“ (казва се, когато падъ нѣкого се извършва извѣстна неправда), „прѣдъ закона всички сме равни“, „прѣдъ закона нѣма богатъ и сиромахъ, простъ или ученъ, чиновникъ или обикновенъ гражданинъ“, (казва се, когато нѣкой по-слабъ братъ иска да се защити отъ подобния си съ по-силно материално състояние или общественно положение, или пъкъ когато нѣкой хитрецъ — шарлатанинъ иска да заблуди слушателя си). И наистина, споредъ етиката и закона никой нѣма право — това се забранява подъ страхъ на наказание — да върши неправда, не само защото неправдата е неморална, но и наказуема отъ законитѣ. Че прѣдъ законитѣ всички трѣбва да сж равни, че прѣдъ тѣхъ не трѣбва да има ни богатъ, ни сиромахъ, ни ученъ или не ученъ, чиновникъ или обикновенъ гражданинъ, е прѣдвидено въ конституцитѣ на всички конституционни държави. Този принципъ — равноправността, — не сжществува само въ неограниченитѣ монархически държави, каквито сж Русия и Турция. Тамъ, както и въ всички азиатски държави, тази слад-

ка дума нѣма право на сжществуване, защото не е добила право на гражданство. Нашата България, благодарение на „слѣпия случай“, въ туй отношение стои по-горѣ отъ Русия и Турция — има си конституция, въ която е освѣтенъ и принципа на равноправността, както това се вижда отъ 64-я и членъ.

— Туй зеръ, отдѣ на вждѣ тогава намиращъ за „истъркани, безъ смисль и значение и банални“ изрѣченята, съ които всички се ползватъ въ извѣстни случаи? може да ме запитащъ скъпий ми събесѣдниче. Нали е работата да му намеримъ края, вмѣсто отговоръ азъ ще ти расправа една малка историйка, ще ти задамъ нѣколко въпросчета и ти ще се освѣтлиш въ моята правота, която ти толкова подозирашъ. Слушай прочее! Прѣзъ 1896 год. въ гр. Анхиаало имаше нѣкой си В. Ф. за окол. началникъ. Този „народенъ служител“ страдаше отъ манията да създава народняци и тамъ, дѣто ги нѣмаше и дѣто не можехъ да вирѣятъ. За постиганиято на тази си цѣль той се залови мжжки да искара въ селско-общинскитѣ избори се народняшки общински съвѣти и затова прѣдъ нищо не се спираше. Ала и селянитѣ му доказахъ, че на тѣхната почва не може да вирѣе народняшки бодилъ. Въ тази борба първо мѣсто заематъ селянитѣ отъ с. Ахлий. Тѣзи доблѣстни български граждани въ деня на избора дадохъ такъвъ отпоръ на реакцията, щото полицията съ скърбъ разбра, че ахлийци за да упражнятъ своето си избирателно право сж готови и прѣзъ полицейскитѣ щикове да минжтъ. Полицията, като изгуби ахлийскитѣ избори, до толкова се озвѣри, щото надминж и турскитѣ башибозузи въ отмъщението си. Два дена слѣдъ избора н-ка В. Ф. начело съ анхилскитѣ, бургаскитѣ и айтоски стражари потегли за Ахлий, за да накаже непокорнитѣ ах-

Насъ никакъ не ни интересуватъ убѣжденията на хората, но единъ пжтъ излезли, като обществени дѣятели, като ратници за свободата на единъ цѣлъ поробенъ народъ, а още по вече, когато тѣ излизатъ „да освятляватъ общественото мнѣние“, а въ сжщностъ да продаватъ честта и идеалитѣ на този народъ на мезатъ; то ний мислимъ, че наша длъжностъ е, като хора, да извадимъ на яве тѣхна-морална низостъ, тѣхната продажностъ, защото такива хора, не само че бъркатъ на дѣйствиата на искренитѣ борци, не само че заблуждаватъ съ тѣхната фарисейщина невинитѣ хора, нъ злоупотрѣбляватъ съ довѣрието на довѣреницитѣ си, ако ги има такива.

Съ появяванието на в. „Македония“ почва да функционира нѣкакво си мнимо „Врѣменно Македонско Правительство“ и нѣкакъвъ си „Централенъ Македонски Комитетъ“. Да ли тѣзи двѣ учреждения сжществуваатъ или тѣ сж само една фикция въ главата на Капчева, това ний прѣдоставяме на самитѣ читатели да опрѣдѣлятъ, а ний ще приведемъ думитѣ на самия К., исказани или въ рефератитѣ, които е държалъ прѣдъ бълг. студентки и студенти въ Женева, или въ частни разговори.

Запитанъ единъ пжтъ: какви сж и кои сж членовитѣ на неговата организация? Той отговори: „азъ не можъ да ви ги наименувамъ, защото тукъ влизатъ лица съ общественно положение, държавници и депутати въ Австро-Унгария и другадѣ. Но това, което можъ да ви кажж е, че нашия комитетъ (организация) нѣма нищо общо съ сжществуещитѣ до сега организации въ Македония и вънъ отъ нея“.

Слушате ли? „Държавни мжже“ влизатъ въ организацията, прѣдставлявана отъ г. К. И тази „революционна(?)“ организация нѣма нищо общо съ Македония, а pardon! съ оргонизацитѣ въ и вънъ Македония.

Въ шарлатанствуванията си г. К. отиде толкова далечъ, че забравя самъ

лиця. Селянитѣ, като се научихж, че българския кърсердаринъ иде въ селото имъ, избѣгахж въ близката гора и селото останж пусто, ала, при все това, н-ка пакъ го атакува често по военому. Слѣдъ прѣвземаньето на селото, началника, като не намѣри главнитѣ комити въ селото, излѣ си всичкия гнѣвъ върху беззащитнитѣ баби и дѣдовци, които бѣхж останжли да варджтъ харманитѣ. Този „пазителъ на реда и тишината“ до толкова се озвѣри, щото доби отъ бой невинитѣ хорица. А като искаше да заличи слѣдитѣ на звѣрцинитѣ си, заключи въ особна стая жертвитѣ си, дѣто ги лѣкуваше по чисто полицейски методъ: стражаритѣ миехж тѣлата на бититѣ съ топла вода и сапунъ и ги обвивахж съ прѣсни кожи. Бургаскитѣ адвокати, г. г. Д-ръ Д. и Д-ръ Т., като се извѣстихж отъ избѣглитѣ въ гората за станжлото, заминахж прѣзъ Айтосъ за с. Ахлий. Отъ Айтосъ тѣ взехж съ себе си Айтоския окол. Лѣкаръ, г. Д-ръ З., за да даде нуждата помощъ на „свободнитѣ“ и „равноправни“ български граждани. Отначало н-ка не искаше да покаже трофеитѣ си на лѣкаря, ала, слѣдъ дълги увѣщания отстрана на адвокатитѣ, Лѣкаря имаше нещастиего да констатира, че тѣлата на бититѣ били „обърнжти на дърмонъ“.

За този башибозуклукъ истезаванитѣ направихж нужнитѣ заявления за даванетоъ подъ сждъ н-ка, но Министра на Вжтрѣшнитѣ дѣла не даде съгласието си за да се сжди н-ка му. Едно само направи той: за очи уволни н-ка и, следъ нѣколко дена само го назначи пакъ на сжщата длъжностъ въ гр. Т.-Пазарджикъ. Питамъ те сега: защо бититѣ не дадохж н-ка на право въ сжджтъ, ами искахж разрѣшение отъ М-ра? — Защото тѣ прѣдписватъ извѣстни членове отъ Врѣмненитѣ сждебни правила, ще отговоримъ, нали? Добрѣ, но ако азъ бѣхъ

себе си и не знае какво говори. За Бога, г-нь Капчевъ, ще ли има нѣкой свѣстенъ чловѣкъ, и то слѣдъ като знае какъвъ сте биле въ България като адвокатъ и въ Македония като търг. агентъ, да ви повѣрва и да ви повѣри водението на едно таково деликатно дѣло?

За тази организация ний и мнозина наши приятели и приятели на Македонското дѣло мислимъ, че тя съществува само въ главата на г. К. и че той е единствения ѝ членъ и прѣдставитель и съ това си служи за да може да обира по добръ невинитѣ хора¹⁾, или пъкъ, ако има и други членове, то тѣ сж отъ пашината на Капчева.

Въ третия си и послѣденъ брой въ Загребъ, в. „Македония“ излиза съ едно възване за свикването на единъ Македонски конгресъ въ Женева. И слѣдъ този брой сж екстернирали (?) главния редакторъ г. Капчевъ отъ Австро-Унгария и той се прѣмѣства въ Женева.

Въ слѣдното си писмо ще разгледаме началото и фаталния край на „Конгреса“ и ще кажемъ мѣколко думи за самия г. К., защото той е тѣсно свързапъ съ този много знаменитъ Конгресъ.

Женева, 24/III, 99 г.

Кателина.

Вжтрѣшенъ прѣгледъ

Контра-митингъ. — Научаваме се, че партизанитѣ на кметството щѣли да направятъ утрѣ контра-митингъ, т. е. митингъ за въ полза на кметството. Тѣ се хвалѣтъ, че щѣли да изкаратъ много повече народъ. Прѣвъзходно, ще кажемъ ний; само нека не се криятъ като прѣстѣпници изъ махалитѣ, а нека дойдатъ на централния площадъ за да ги види цѣлиятъ свѣтъ, колко души иматъ съ тѣхъ си; а освѣнъ

¹⁾ Тукъ въ Женева е завлѣкалъ печетаря — Русинъ — при който е печаталъ вѣстникътъ си съ 300 фр. (за 2 броя и едно възване), отъ които пари 230 фр. печетаря е заплатилъ за печатане, хартия и работникъ (той има само наборна) и една студентка съ 200 фр., която е водела французската частъ на вѣстника и сега е избегалъ въ Лозана за нови гешефти.

билъ селянитѣ, и за мене щѣше ли да има нѣкакви членове, по силата на които да искатъ отъ нѣкого разрѣшение за да ме прѣдадѣтъ на сждъ? — Не, защото не си чиновникъ, ще отговоришъ. Да, щѣхъ да ме уволѣтъ за ухото и хайде на позорния стълбъ, на подсѣдмата скамейка! Питами те сега: има ли тукъ сѣнка отъ равноправностъ, отъ нѣкакво равенство прѣдъ закона? Дѣ ти останѣ тогава 64-я чл. отъ Конституцията? Защо не сѣдихъ Т.-Пазарджикския Окр. Управителъ, Г. Писановъ, който е търсилъ хора да убиятъ М. Такевъ? — На законно основание, защото м-ра не разрѣши, ще отговоришъ, на ли? Ами ти ако бѣше направилъ една стотна отъ тѣхнитѣ прѣстѣпления не щѣше ли да намѣришъ магарешкия рай? Тѣзи членове отъ врѣменитѣ сѣдебни правила не правятъ ли чиновницитѣ — отъ пждаря дори до Министра — ненаказуеми деребеевци? Съ туй тѣ не ставатъ ли една превилигирована, чиновническа каста, каквато Конституцията ужъ забранява?

Както виждашъ, драгий, у насъ въ България, което ни е дадено отъ Конституцията, отсетнѣ е отменено съ други закони, които сж създадени ужъ въз основа на Конституцията. Ето защо за насъ българитѣ равноправността, равенството прѣдъ законитѣ не съществува на дѣло; този свѣтъ принципъ — равноправността, равенството прѣдъ законитѣ — за насъ е единъ идеалъ, къмъ който трѣбва да се стрѣмимъ за да го добиемъ макаръ и съ жертви.

Азъ те доста забавихъ, затова извинявай, драгий! Другъ пътъ ще продължимъ разговора си върху други наши граждански правдини.

До виждание!

това, да направятъ митинга си съ покана, тѣй както го направихъ републиканцитѣ, а не съ камбано, не че сме противници на това гражданско срдство, но само за да бждѣтъ еднакви условията на двата митинга. Ако на републиканцитѣ бѣхъ позволили само двѣ минути да поблѣскаатъ камбаната, площада, вѣрваме, щѣше да почернѣе отъ народъ. Сутрѣ ще гледаме, дали папанчевиститѣ ще направятъ митинга си тѣй тихо и достолѣпно, както го направихъ републиканцитѣ, или спиртнитѣ пари ще се разбунтуватъ въ главитѣ на митингаджитѣ.

Камбанитѣ. — Не знаеме защо това толкова удобно срдство за свикване на хората се забранило отъ полицята. Българитѣ май не сж привикнали на церемонии покани и опрѣдѣлени часове. На черковно било, на смъртъ било, на парадъ било, тѣ чакатъ да се дрѣнне камбаната че тогава да идѣтъ. Ако това срдство не се запрѣщава за горнитѣ работи, то защо да се запрѣщава за митингитѣ? Тревожило населението, казватъ. Ами че инѣкъ не го ли тревожи? За посрѣщане на нѣкой хаджия цѣлъ градъ разтревожаватъ да блѣскаатъ камбанитѣ, а за митингъ не бивало! Това е безъ всѣка логика. Ний намираме, че това простонародно и твърдѣ практическо срдство за свикване на хората не трѣбва да се запрѣтвява, а само да се опрѣдѣли по-точно въ какви случаи и по кой редъ да става. Разбира се, прѣдварително извѣстие пакъ ще съществува, за да знаятъ хората за какво ще се бие камбаната.

България въ чужди рѣцѣ. — Прѣдъ видъ упорнитѣ слухове, които се носятъ за сдѣлката на Правителството съ банцитѣ за прѣдаване подъ експлоатация на чужда компания парчето Чирпанъ — Нова-Загора, ний подканяме гражданитѣ изъ цѣла България, да организиратъ редъ митинги навредъ за да протестиратъ енергично противъ тая прѣдателска постѣпка. Нека се покаже на правителството, че Българскиятъ народъ не е рѣшенъ да се залага на чужденцитѣ прѣзъ 59 години за хатѣра на тогози и оногози. Нека сжко гражданитѣ изискватъ отъ кандидатитѣ за народни прѣдставители на скорошнитѣ избори изрично задължение отъ тѣхна страна, че нѣма да гласуватъ за такива пагубни условия.

Двата официоза, като защищаватъ г. Т. Иванчева за неговата реакционерна постѣпка къмъ учителя г. Момчева, изразяватъ се въ смисълъ, че чиновницитѣ нѣматъ право да иматъ идеи противни на държавния строй. Отъ тия по-реакционерни понятия едва ли може да има. Да запрѣтвявашъ на чиновницитѣ да си иматъ свои убѣждения — само защото сж чиновници, това е върхъ на реакционерска неразбранщина. Чиновницитѣ сж прѣди всякоо гражданъ и никой не може да имъ вмѣнява въ грѣхъ, че имали такива или онакива идеи, достатъчно е само тѣ да се отнасятъ лойялно въ повѣрѣнитѣ имъ длѣжности. Щомъ единъ чиновникъ изпълнява честно и лойялно работитѣ си, то и анархистъ да бжде даже — никой нѣма право да го уволнява за идеитѣ му: ето какво диктува нашата конституция.

Отговорността на княза. — Въ една статия подъ това заглавие, помѣстена въ бр. 657 на „Миръ“ и писана, както се научаваме, отъ . . . (нѣмаме за правило да откриваме личности, които сами намиратъ за добръ да се криятъ, затуй замълчаваме името), четемъ слѣдующето: „Единъ князъ може да изврши най-страшнитѣ прѣстѣпления и вий не можете да го телите прѣдъ каквито и да било свѣтски учрѣждения и да му налагате каквито и да било физически наказания“. Ясно, като бѣлъ день! Ахъ, каква прѣлестна форма на управление е туй Монархическата Конституция на г. Т. Иванчова! Учителю! Проповѣдайте на ученицитѣ, че единъ князъ може да обезчести сестритѣ имъ, да избие въ засада братята имъ, да ограби бацитѣ имъ, да избѣси другаритѣ имъ, безъ да може никой нищо да му направи, и че при всичко туй тѣ сж длѣжни да обичатъ и почитатъ Монархическата Конституция и да не си развратятъ ума съ републикански идеи!..

Неволна грѣшка. — Погрѣшно се е турило името на г. Т. Велчева въ едно антрефиле на минжлия брой, дѣто се казваше, че подписалъ телеграма. Впрочемъ, смисълъта на антрефилето не се промѣня въ нищо, тѣй като, ако е погрѣшно, че билъ подписанъ на телеграмата, то писаното за брата му не е погрѣшно, а пъкъ симпатитѣ и връзкитѣ на г. Т. В. къмъ подписавшитѣ телеграмата никому не сж скрити. Слѣдователно, подмятанята на въпро-

сното антрефиле не губятъ значението си. Тукъ му е мѣстото да заблѣжимъ, че вѣстникътъ ни се списва отъ няколко души и не е личенъ органъ на никого, та е осждително по прѣдположения да се стоварва отговорността за всяко писано върху тогово или оногово.

На основание прѣдписанието на Г-на Министра на Нар. Просвѣщение № 2395 отъ 3 того, учителя въ с. Бояджикъ — Ямболско е уволненъ отъ длѣжностъ.

Ето още единъ прѣсенъ фактъ, който хвърля ярка свѣтлина върху своеобразния *либерализъмъ* на Министра на Просвѣщението Т. Иванчева. Слѣдъ уволнението на Разградския учителъ П. Момчевъ, човѣкъ съ републикански убѣждения, единичката вина на когото бяла, че не искалъ да лицемѣри съ черъ крепъ на ржката, ето още една жертва на реакцията.

Нейсе, добъръ адвокатъ си ималъ митрополитъ Гервасий!

А знаете ли г. г. читатели въ какво се състои „оскърблението“, нанесено на „благочестивия“ старецъ? Учителътъ Нестровъ съ една покана умолявалъ всички ония, които знаятъ нѣкой факти изъ примѣрно-християнския животъ на Гервасия, да му ги съобщатъ за да ги искара на „битъ пазаръ“.

Наистина, сериозенъ мотивъ за уволняване!

Помолѣни сме да явимъ на г-да гражданинѣтѣ, че на 28 и 29 того и на 4 и 5 ид. м-цъ Апрель, отъ 9 ч. сутр. до 5 ч. веч. въ *Канцеларията* на Държавното Практическо Търкаско-Бояджийско Училище въ града ще се разпродаватъ съ надаване изработенитѣ платове отъ сжщото училище: разни камири, шевиоти, фасонета за мжжки и дамски дрѣхы, разни памучни и ленени платове и разни келими. Надаванетоъ ще става за всѣко парче отдѣлно, или на метъръ отъ всѣко парче, съобразно плата.

Митингъ противъ кметството.

Като гледахъ, отъ една страна, какивѣлото негодувание на гражданитѣ противъ шайкаджийското ни и некадърно кметство, а отъ друга, бездѣятелността на другитѣ партии въ града ни, които нѣматъ интересъ да подържатъ това кметство, републиканцитѣ, макаръ още неорганизирани официално като партия, взехъ инициативата за свикването на единъ митингъ въ недѣля, 21 Мартъ, по три часа слѣдъ пладнѣ, на площада до катедралната черква. Поканата се напечати твърдѣ късно, нѣкой стражари сж ходѣли да прѣчкатъ на распространението ѝ, правителственитѣ партизани не бѣхъ твърдѣ наклонни за митинга, Папанчевитѣ и кметскитѣ хора усилено агитирахъ за усуетяванетоъ му, запрѣтено бѣше да се удри камбаната, мнозина души не знаяхъ, че ще става митингъ, въобще имаше много причини да се парализира митинга, но въпрѣки туй пакъ на площада се явихъ повече отъ 2000 души. Понеже въ поканата се канѣхъ на митинга всички граждани безъ разлика на партия и убѣждения, отъ името на тѣхъ прѣвъ взема думата гражданна социалистъ М. Кантарджиевъ, който описа твърдѣ ясно, че кметството не е изпълнило нито една точка отъ програмата си, че е помагало на Папанчева да шайкаджийства, че е оставило града да плува въ нечистотии, че е въвело общината въ единъ безразсѣденъ процесъ съ нѣколко хиляди лева загуба, че е давало безъ търгъ нѣкой работи по комшийски начинъ и пр. Съ единодушно одобрѣние се прие и долната резолюция, прѣдложена отъ сжция:

„Днесъ на 21-й Мартъ 1899 година, въ 3 часа слѣдъ пладнѣ, на площадъта Хаджи Димитъръ, прѣдъ църквата „Св. Димитъръ“, Сливенскитѣ граждани, събрани на митингъ, на брой повече отъ двѣ хиляди, като изслушахме ораторитѣ . . . взехме слѣдната резолюция:

1. Изказваме недовѣрието си къмъ цѣлия съставъ на градския съвѣтъ, като натрапенъ и подържанъ отъ Папанчевитѣ шайки и неспособенъ да урежда градскитѣ ни работи, и искаме неговото разтурване.

2. Настоящата резолюция да се съобщи на г. Министра-президента и на г. Министра на Вжтрѣшнитѣ работи, съ копие до вѣстникитѣ: „Народни Права“, „Новъ Вѣкъ“, „Прѣпорѣцъ“, „България“, „Реформи“, „Работнически Вѣстникъ“ и „Република“.

Прѣсѣдател на бюрото: С. Гидиковъ.

Членове: В. Галунски, К. Ишевъ, М. П. Навевъ, М. Н. Минчевъ.

„Ура“ и „долу кметството“ послѣдвахъ тая резолюция. За да не станѣтъ нѣкой нежелателни демонстрации и скандали около кметството, ораторътъ твърдѣ у врѣме помоли мнозинството

да се разотиди мирно и тихо и да не подражава вандализма на пиянитѣ Папанчевѣ тълпи.

Нека направимъ нѣколко бѣлѣжки по този митингъ.

1). Той не бѣше подготвенъ никакъ и, както казахме по-горѣ, свикването му се извърши твърдѣ набързо и при неблагоприятни обстоятелства. Така щото резултата надмина очакването. Това показа, че гражданитѣ само чакали нѣкой да вземе инициативата и да изявятъ недовѣрието си единодушно противъ кметството. 2) Митингътъ не бѣше направенъ въ Клуцохоръ или нѣкой затѣната махала, както правятъ Папанчеви и кметовитѣ хора, а вървѣдъ центъра на града, прѣдъ очитѣ на всички, така щото триста души не можтъ да бжджтъ обрнжти на три хиляди души, както в. „Сливенъ“ прави. Една проста аритметическа смѣтка ще ни покаже, че имаше повече отъ 2000 души на митинга. Всѣки може да измѣри мѣстото и ще види, че навалицата заемаше едно пространство по-дълго отъ 30 метра и по-широко отъ 20. Нека вземемъ 20 и 30, което прави 600 квадратни метра. Както бѣхж едно до друго прилѣпени хората, 6 души на квадратенъ метъръ се сбирахж много хубаво, но нека туримъ 4. Това прави 2400 души. Нека извадимъ 200 ученика и малолѣтни, тия неканени и врѣдъ присѣтвяющии гости, а и 50 души най-много любопитни, то пакъ на митинга оставатъ повече отъ 2000 съ право на гласподаване граждани. 3) Митингътъ правѣше впечатление по съвѣсмъ малкото число любопитни, които стояхж при туй отстраня и отдалечъ, и по свършенното липсване на пиели хора. А тия послѣднитѣ съставляватъ главния контингентъ на Папанчевитѣ митинги. 4) Макаръ инициативата за митинга да излѣзе отъ републиканци, но при конституиране на бюрото влѣзохж въ състава му и либерали редомъ съ републиканцитѣ. Туй дава поводъ на недоволнитѣ народняци да пушатъ клѣвети, че ужъ стамболисти и републиканци работяли наедно. Заявяваме, че никакво общо нѣма между леберали и републиканци. Поканата гласѣше, че се викатъ гражданитѣ безъ разлика на партия и убѣждения, да размислжтъ за кметството, за Македония и пр. На митинга, слѣдователно, можаж да дойджтъ и Папанчеви хора и да прѣдложжтъ за въ състава на бюрото свои кандидати. Ако гражданитѣ ги удобрѣхж, тѣ щѣхж да се намѣржтъ въ бюрото редомъ съ републиканцитѣ и либералитѣ; но туй не ще каже, че либералитѣ, папанчевиститѣ и републиканцитѣ работжтъ наедно. Бюрото е нѣщо врѣменно и често случайно. Въ него може, по настроението на гражданитѣ, да влѣжжтъ хора съ най-противоположни убѣждения. Слѣдователно тука нѣма какво да се инсинуира. Слѣдъ като гражданитѣ приехж прѣдложенитѣ отъ републиканцитѣ хора, не може да имъ се запрѣти да приематъ и други прѣдложени хора.

Въпросътъ за Македония се отложи за идущата недѣля, понеже се намѣри за добрѣ, да не се смиса тоя общенароденъ въпросъ съ единъ чисто локаленъ. Идущата недѣля ще се свика, прочее, единъ специаленъ за Македония митингъ.

Нека нашитѣ граждани се привикнжтъ да се събиратъ често на такива тихи и законни събрания за да обсжждатъ всѣки общественъ въпросъ.

Очевидецъ.

Какво става по чужбина.

Франция.

Дю Пати де Кламъ, единъ отъ тъмнитѣ герои въ Драйфусовата афера имитира другаря си Естерхази. И той не се стѣснява да открива истини, които показватъ, че нещастнитѣ военни сж паднали много ниско; това е, както самъ е казалъ улана Естерхази, началото на трагикомедията. Ще чакаме за да видимъ по-ясенъ портрета на „защитницитѣ на отечеството“.

Тъзи седмица съединенитѣ Камари на Касационния съдъ започиха изучаването на тайнитѣ документи по тази афера.

Швеция и Норвегия

Студентитѣ отъ университета въ Християния на 18 того сж организирани една шумна манифестация срѣщу принц-регента на Швеция и Норвегия. Както се вижда тогъ много

Испания

Републиканцитѣ развиватъ една жива дѣятелностъ и както се вижда въ прѣдстоящитѣ избори иматъ много шансове за сполука. Въ Барселона прѣдъ хотела на единъ пратеникъ отъ царската-регента цѣлото републиканско население е манифестирало съ виковетѣ: „да живѣе републиката! да живѣе свободната Каталония!“

Италия

Мустакатиятъ Умберто-Италиянски царъ, много е сконфузенъ отъ избирането като депутати на други двама негови върли неприятели, Андренсъ шефъ на републиканската партия въ Равена и Турати социалистъ, въ Миланъ. Нищо, нито клѣветитѣ, нито безчестнитѣ машинации на Умбертовитѣ агенти не сж попрѣчили да въстържествува волята на свободолобивия Италиянецъ, който не иска повече да носи веригитѣ на монархията.

Филипинитѣ

Възстанитѣ още продължаватъ юнашки, да се борятъ противъ американцитѣ — „новитѣ хуни“. Спорѣдъ едно съобщение отъ Мадридъ, храбритѣ борци започватъ вече да губжтъ сили. Една друга депеша съ дата 29 Мартъ отъ Манила публикувана въ „Evening Journal“ съобщава, че слѣдъ една шестъ часова битка, фатална за двѣтѣ страни, тѣй като иматъ значителни загуби, филипинцитѣ били отблѣснжти. Американцитѣ прѣвзели градътъ Поло и бомбардирани градътъ Малабонъ, който цѣлъ билъ въ пламъци.

Руссия

Въ мимжлия брой съобщихме на читателитѣ си по какъвъ звѣрски начинъ се прѣслѣдватъ въ Руссия студентитѣ, участвуващи въ стачкитѣ.

Тъзи седмица отмъщението на руското правителство е достигнжло върхътъ си. Жертвитѣ на деспотизма сж многочислени. Безбройни екстернирвания ставатъ всѣкидневно въ столицата и нѣкои провинции. Сега студентческата младежъ, отъ тѣзи нова политическа лекция, разбрала, че, подъ владичеството на царя, не трѣбва да мислжтъ за лично достойнство.

Аптека „Балканъ“ получила е разни китайски и руски бои за наступающитѣ празници „Въскресение“ за украшаване на яйца. Цѣнитѣ 10, 15, 20 ст. на 1 пакетче. 1—2

Настоятелството на манастиря при с. Сотиря благодари на г. Хр. Гендовичъ за подаренитѣ му 60 лева за вънкашната ограда на манастиря.

Настоятелството.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 13.

Настоятелството на Опълченското Дружество „Шипка“ въ г. Сливенъ, обявява на г. г. интересующитѣ се, че понеже търга по продажбата на опълченската арса въ г. Сливенъ съгласно обяв. № 6 на 7 того не се състоя по причина, че имаше само единъ надавачъ, който нададе върху първоначалната оцѣнка 7 лева кв. метъръ 10 ст. повече, то назначава новъ търгъ начиная отъ днесъ до 4 Априлий т. г. въ който день ще се свърши окончателно надаването и ще се възложи съгласно поемнитѣ условия върху послѣдний надавачъ.

Желающитѣ да надаватъ, можтъ всѣки день да прѣглеждатъ при каспера на дружеството Добри Костичковъ въ писалището на Тодоръ Павловъ, при хотелъ „Комерсиалъ“, поемнитѣ условия, скицата на арсата, а тѣй сжщо и да надаватъ въ надавателний листъ, който се намира при книгата.

Послѣдното надаване ще стане на 4 Априлий т. г. въ недѣля слѣдъ обѣдъ въ Читалищний салонъ „Зора“ отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ.

Продаваме ²/₁₂ части отъ една воденица, мааза и градина, находящи се при устието на „Асеновецъ“ подъ октроалната барака.

За споразумѣние при Администрацията на Друж. Печатн. „ТРУДЪ“ — Сливенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1992

Явявамъ, че слѣдъ двукратното публикуване настоящето и слѣдъ една седмица ще почне и продължи до 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Мусукуджилий.

На Атанасъ Димитровъ:

1) „Нива въ мѣстността „Юрта“ отъ 63 декара и 6 ара съ граници: Баю Стойковъ, Георги Д. Бизюкевъ и Вълло Басевъ, оцѣнена за 150 лева.

2) Едно лозе въ мѣстността „лозята“ отъ 2 декара и 3 ара съ граници: Гжрдю Вълчевъ, Стойко Димитровъ, Васю Диневъ и Конди Гжрдевъ оцѣнено за 30 лева.

На Стояна Колева:

1) Нива въ мѣстността „Николчевъ соватъ“ отъ 18 декара и 8 ара съ граници: Велю Диневъ, Стоянъ Русевъ и Сжбби Николовъ оцѣнена за 50 лева.

2) Нива въ мѣстността „Кайнака“ отъ 15 декара и 7 ара съ граници: Сжбби Николовъ, Митко Стойковъ, Сжбби Николчевъ, оцѣнена за 50 лева.

3) Нива въ мѣстността „Хаджийскитѣ моголи“ отъ 9 декара и 3 ара съ граници: Димитръ Г. Ивановъ, Йовчо Стояновъ, Сжбби К. Георгиевъ и Сжби Николовъ, оцѣнена за 25 л.

4) Нива въ мѣстността „Юрта“ отъ 4 декара и 1 аръ съ граници: Колю Димитровъ, Д. Колевъ и Иванъ Г. Димитровъ, оцѣнена за 12 лева.

5) Нива въ мѣстността „Азмака“ отъ 15 декара и 2 ара съ граници: Жечу Драгневъ, Сжбби Николовъ и азмакъ оцѣнена за 50 лева.

6) Нива въ мѣстността „Азмакъ-Коруджикана“ отъ 11 декара и 6 ара съ граници: Михо Ганевъ, Ж. Г. Керчевъ и Д. Колевъ, оцѣнена за 20 лева.

7) Нива въ мѣстността „Сачанлжка“ отъ 30 декара и 7 ара за 60 лева.

8) Ливада въ мѣстността „Азмака“ отъ 2 декара и 6 ара за 10 лева.

9) Лозе въ мѣстността „лозята“ отъ 3 декара за 25 лева.

10) Дворъ въ с. Мусукуджилий за 50 лева.

Имота принадлежи на Стояна Колева и Ат. Димитровъ отъ с. Мусукуджилий и ще се продаде за исплащане дългътъ имъ 750 лева къмъ Т. Данчевъ отъ Сливенъ по изпълнителний листъ № 6059 продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на членъ 1004—1028 отъ гражданското сждопроизводство.

пр. Ямболъ, 10 Мартъ 1899 г.

2—1

Сждеб. приставъ: **Чомаковъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ № 2071

Подписанный Сждебенъ приставъ при Сливенский окръженъ съдъ на III участкъ на основание изпълнителний листъ № 2693, издаденъ отъ II Ямбол. Мир. Сждия на 13/IV 1898 год. въ полза на Начо Димитровъ противъ Рада Донева отъ с. Кашла-къой за 99 лева и разноскитѣ, и съгласно чл. 1004—1028 отъ гражданското сждопроизводство обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ В. „Република“ ще започне и продължи 31 день публичната продажба на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти:

1) Една къща съ дворно мѣсто отъ 5 декара въ с. Азашкьой Ямбол. Околия съ граници: Христо Хрисовъ, Колю Мариновъ Гани Димовъ и пжтъ.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая проданъ, можтъ да се явяватъ всѣки присѣтственъ часъ въ канцелярията ми за да надаватъ и прѣглеждатъ книгата по продажбата.

2—2

г. Ямболъ, 11/III 1899 год.
Сждебенъ приставъ: **Чолаковъ**